Johannes <XXI., Papa>: Copulata tractatuum Petri Hispani etiam parvorum logicalium et trium modernorum

Köln: Heinrich Quentell, 1496 Seite 441

Petri hyspani

ↄiugata ꝯcretuȝ ad id a quo sumit̄ nomē ↄiugati siue ꝯcretū ad rōnem ipositionis nois. tñ ꝯcretū ad id cui nomē iponit̄ nō dicunt̄ ↄiugata. sȝ magis ꝓprie noiant̄ casus. qꝛ sūt ↄcreta diuersaꝝ ꝑtiū orōnis ꝛ cadūt sub vno abstracto

AR Hic arguit̄ ↄstructiue. ꝛ tñ non seq̄tur iustus est liberalis. ergo qđ iuste fit liberaliter fit. Dōm ꝙ iste loc⁹ nō tenet penes p̄dicata per accñs. sed penes p̄dicata ꝑ se ꝛ essentialia Jsta aūt nō est essentialis. iustus est liberalis. sed est denoīatiua

AR Nō seq̄tur. sciens est ꝟtuosus. ergo qđ scienter fit ꝟtuose fit. ꝛ tñ arguit̄ ꝑ istū locū. Probat̄ p̄ma pars. qꝛ añcedens p̄t esse verū sine ↄsequēte. Dōm ꝙ ꝑ istū locū nō arguit̄. qꝛ a scientia non cadit scienter sed potius scientialiter. si ergo loco illius qđ est scienter ponat̄ scientialiter bene arguit̄. Et qñ dꝛ nō sequitur. albū est coloratū. ergo qđ albe fit colorate fit. Dōm ꝙ nō habemus hic apta aduerbia. ergo locus nō videt̄ valere. Etiā dōm est ꝙ iste locus maxime tenet in illis casib⁹ ꝗ dicūt dispositionem ad agere ꝑcatum ꝑ verbum

AR Abstractū cadit a ↄcreto. ergo male dicit hic. ꝙ ↄcretū cadit. i. deriuat̄ ab abstracto. Dōm ꝙ dupl'r ↄtingit loq̄ de abstracto ꝛ cōcreto. Vno mō ꝯcretum ad vocalē terminationē. Alio mō ꝯcretum ad significationem. p̄mo mō argumentū hȝ veritatē. sed nō secūdo mō. qꝛ abstractum quo ad ꝑcationem est p̄us et simplicius ↄcreto. quare est principiuȝ eius. et sic de ipsis logicus vult dicere

¶ Diuisionū alia fit per negationem. vt sortes est homo aut nōhomo. Alia aūt nō fit per negatōem. Et hec fit sex modis trib⁹ per se et trib⁹ per accñs. Prima diuisio ꝑ se est generis in species. vt animalium aliud homo aliud brutum. Secūda est totius integralis in suas partes. vt domus alia ꝑs est paries. alia tectum. alia fundamentum Tercia vero est vocis in significata. vt canis alius latrabilis. alius piscis marinus. alius sidus celeste Diuisionū vero per accidens. Prima est subiecti in accidentia. vt animaliū aliud sanum: aliud egrum. Secūda diuisio est accidentis in subiecta. vt sanoꝝ aliud brutum aliud homo Tercia est accidentis in accidentia. vt sanorum aliud calidū aliud frigidum

Hic ↄsequenter Pe. hys. determinat de loco a diuisione. gratia cuius distinguit p̄mo modos diuisionis dicens. Diuisionū alia fit ꝑ negatōem vt sortes est homo aut nōhomo. Alia fit ꝑ affirmationē. et illa est duplex

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-405/0441
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG